KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

Kuurojen maatalouskurssin osanottajat Elannon kasvihuoneitten edustalla.
Deltagarna i dövas lantbrukskurs fram för Elantos växthus.

HUHTIKUU
APRIL

N:o 4 - 1958

KÄYTTÄKÄÄ ONNITTELUADRESSEJA

Kukkaset kuihtuvat! Adressi säilyy jatkuvasti rakkaana muistona ystävällänne. Kun haluatte onnitella ystäväänne hänen merkkipäivänään — kun hän täyttää vuosia, solmii avioliiton, pääsee ripille j.n.e. on paras ja kätevin tapa lähettää hänelle onnittelunne kauniilla adressilla.

Näitä adresseja saa ostaa asiamiehiltämme kuurojenyhdistyksissä. Maksu on 300 markkaa kuorineen.

Pohjaväri on aurinkoisen hiekan väri, reunat ja koristeet sekä teksti, joka tässä kuvassa näyttää mustalta, on kultaa. Suuruus 21 × 27,5 sm, 4 siv.

Adressin myynnistä kertyvät tulot kartuttavat Liittomme Omakotirahastoa.

Adresseja saa tilata Liittomme toimistosta. Asiamiehille 20 % palkkio.

Suomen Kuurojen Liitto r.y.

Liisankatu 27 E 10 — HELSINKI — Postisiirtotili n:o 6825

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

HUHTIKUU | 63. VUOSIKERTA | N:o 4 . 1958

Kesäkuun numeroon tarkoitetut ilmoitukset, kirjoitukset ja kuvat on lähetettävä toimitukselle ennen toukokuun 9 päivää

JUHLAVUOSI KUUROJEN SIELUNHOIDOSSA

Tämän vuoden alussa tuli kuluneeksi 50 vuotta siitä, kun maamme ensimmäiset kuurojenpapit alkoivat toimintansa.

Näköalat tänä juhlavuotena eivät ole valoisia. Yksi kolmesta papista on ikänsä perusteella siirtynyt eläkkeelle. Virka on jo kolmatta kertaa haettavana, mutta hakijoita ei ole ilmaantunut. Valtion kitsasteleva palkkapolitiikka kantaa nyt hedelmää. Kuurojen seurakunnalla ei kuitenkaan ole syytä toivottomuuteen, sillä lähiaikoina on valmistumassa parikin pappia, jotka ovat nähneet kutsumuksekseen kuurojen palvelemisen mitä kieltäymyksiä se heille merkinneekin.

Nykyisissä useita läänejä käsittävissä jättiläisseurakunnissa ei 3 kuurojenpappia riitä tyydyttämään kuurojen sielunhoidon tarvetta. Kiitollisina tässä todettakoon, että pelastusarmeija on tässä antanut arvokasta apua sijoittamalla kaksi työntekijää kuurojen pariin. Heidän toimintansa kuitenkin olosuhteista johtuen on rajoittunut pääasiallisesti vain kaupunkeihin ja väestökeskuksiin.

Jo kahdenkymmenen vuoden ajan kuurot itse ja myös kirkolliset elimet ovat pyytäneet valtiolta neljännen kuurojen sielunhoitopiirin perustamista. Näin ei kuitenkaan ole tapahtunut. Niin usein kuin asiassa on tehty esityksiä valtioneuvostolle, on vastaus aina ollut sama: valtiolla ei ole varaa.

Tuskin on liian hätäistä tehdä johtopäätös, ettei valtiovalta tule järjestämään lisää työvoimaa kuurojen sielunhoitotyöhön. Siksi kuurojen maailmassa katseet kohdistuvat kirkkoon. Kirkon jäsenyys merkitsee useimmille kuuroille vain taloudellista taakkaa, kun heidän on maksettava kirkollisveronsa. Vain muutamissa harvoissa seurakunnissa on kuuroja ryhdytty palvelemaan. Joissakin seurakunnissa heidät on vapautettu kirkollisveroista. Tämä jälkimmäinen keino ei voi olla kirkon kannalta oikea toimenpide. Se ei myöskään tyydytä kuuroja. Heillä on oikeus odottaa, että he saavat osakseen sen huolenpidon, mitä kirkko veroa maksaville jäsenilleen on velvollinen antamaan.

Edellisessä kirkolliskokouksessa oli käsiteltävänä eräästä hiippakunnasta saapunut aloite, että kirkko ottaisi kuurojen sielunhoidon kokonaan omakseen. Kirkolliskokous kuitenkin torjui tämän pyynnön ja jälleen kerran anoi valtiolta neljännen sielunhoitopiirin perustamista.

Kuurojen keskuudessa nyt odotetaan, että kirkko rohkenee ottaa vastuun ainakin yhden kuurojen sielunhoitopiirin osalta ja että se perustaa tätä varten viran. Viran palkkaus olisi järjestettävä sellaiseksi, että se vastaa erittäin vaikeahoitoisen useampikielisen seurakunnan kirkkoherranvirkaa. Vertailun vuoksi on kiintoisaa huomata, että Ruotsin kuurojenpapeilla

Viittomakieli kuurojenkouluissa

On ilolla tervehdittävä kouluhallituksen päätöstä, että kuurojenkoulujen ylimmän luokan oppilaille saadaan ylimääräisenä aineena opettaa viittomakieltä. Kouluhallituksen päätös ei tosin ole Kuurojen liiton hallituksen ehdotuksen mukainen. Tarkoitus kai oli, että viittomakieli tulisi ylimmällä luokalla erilliseksi oppiaineeksi koulun lukujärjestyksessä. Tällöin olisi opettajan palkka voitu maksaa valtion varoilla. Nyt opettajan palkkaaminen jäänee lähinnä Kuurojen liiton tehtäväksi, samoinkuin opettajien valmentaminen ja heidän käyttämänsä viittomakielen yhdenmukaistaminen. Tästä osittaisestakin voitosta on silti iloittava.

Ruotsin kuurojen liiton äänenkannattajassa, joka vuoden alusta on saanut uuden nimen SDR Kontakt, on mielenkiintoinen pääkirjoitus viittomakielestä kuurojen opetuksessa. Kirjoituksessa todetaan, että viittomakieli on kuurojen luonnollinen ilmaisukeino ja että puhekielellä on heidän keskuudessaan toissijainen merkitys. Puhekoulun käynyt kuuro puhuu ja viittoo samanaikaisesti. Toive, että kuurot keskinäisessä seurustelussa käyttäisivät vain puhetta ilman viittoimia, jäänee saavuttamattomaksi toiveeksi.

Kirjoituksessa väitetään, että täysin kuuro lapsi ehtii koulussa kahdeksana vuotena oppia puhumaan ja ymmärtämään noin 200 sanaa. Siksi on välttämätöntä kartuttaa koulussa saatavaaa sanavarastoa. Tämä tapahtuisi siten, että opettaja samanaikaisesti puhuisi ja viittoisi. Oppilaat sensijaan vain käyttäisivät suullista puhetta. Kui-

KUUROMYKKÄIN AMMATTIKOULUUN

otetaan uusia mies- ja naisoppilaita ensi syyskuun 1 päivänä.

Varattomat ja vähävaraiset oppilaat voivat saada ammattikoulutuksensa invaliidihuoltolain nojalla invaliidihuoltona.

Hakemukseen tulee liittää papintodistus, invaliidihuoltolomakkeelle N:o 2 laadittu lääkärinlausunto, oikeaksi todistettu jäljennös kuurojenkoulun päästötodistuksesta, vanhempien tai holhoojan suostumus, jos hakija on alaikäinen, sekä ilmoitus siitä, mille ammattialalle hakija mieluimmin haluaisi päästä. Lisäksi tulee hakijan tai hänen kotikuntansa sosiaalilautakunnan lähettää invaliidihuoltolomakkeelle N:o 3 laadittu sosiaalilautakunnan lausunto, jonka Kuuromykkäin ammattikoulu tarvitsee hakiessaan oppilailleen koulutuksen invaliidihuoltona sosiaaliministeriöltä.

Kuurojenkoulun jo päättäneet lähettäköot hakemuksensa ensi toukokuun ja tänä keväänä koulun päättävät ensi kesäkuun loppuun mennessä allekirjoittaneelle osoitteella: Turku, Tornikatu 1 A 5.

Kouluun hyväksytyille lähetetään kirjallinen kutsu.

Turussa, huhtikuun 1 p:nä 1958.

Heikki Myllärі
rehtori

tenkin olisi sellaisiakin viikkotunteja, joiden aikana lapset saisivat viittoa puhuessaan.

Nykyisin viittomakieltä ei lainkaan käytetä kouluissa. Lapset oppivat viittomakielen sivulta päin ilman pätevää ohjausta. Irrallisena opittu viittomakieli vaikuttaa haitallisesti puhekieleen mm. siten, että sanajärjestys määräytyy viittomakielen sanajärjestyksen mukaan. Jos sensijaan opetus tapahtuisi samanaikaisesti puhuen ja viittoen, niin lapset totutettaisiin käyttämään viittomakieltä puhekielen sanajärjestyksessä ja heille täten saataisiin sekä runsaampi sanavarasto että oikeita elävän kielen mukaisia sanontoja.

Uudet teknilliset laitteet antavat nyt mahdollisuuden harjoittaa niitten oppilaitten kuuloa, joilla sitä vähänkin on jäljellä, ja näin he voivat saada huomattavaa apua kieltä oppiessaan. Ei kuitenkaan ole unohdettava, että kuurojenkouluissa on myös täysin kuuroja lapsia, joille mikään koje ei voi antaa kuuloapua. Kun heitä nyt opetetaan vain puhemenetelmällä, he onnistuvat omaksumaan 200 sanan sanavaraston. Jos heitä opetettaisiin yhdistetyllä menetelmällä, he ehkä voisivat vapaasti käyttää ja ymmärtää 500 sanaa.

Kirjoittaja sanoo päivittäin saavansa kirjeitä kuuroilta. Hän toteaa, että näistä kirjeistä hyvin pieni määrä on kielellisesti oikeita. Nykyisen paperisodan aikana on välttämätöntä osata kirjoittaa oikein.

Tuntuu ilmeiseltä, että SDR Kontakt lehden kirjoittaja liioittelee väittäessään varsinaisen keskilahjakkaan kuuron sanavaraston olevan 200 sanaa. Ehkäpä tässä liioitellaan tahallaan, jotta syntyisi keskustelua siitä, miten kuurojen opetusta voitaisiin tehostaa.

On mielenkiintoista huomata, että kysymys viittomakielen asemasta kuurojen kouluissa on ajankohtainen Pohjanlahden molemmin puolin. Tätä ei ole lupa tulkita siten, että kuurojen kulttuuri olisi taantumassa. Päinvastoin se osoittaa, että kuurot ovat ryhtyneet ajattelemaan omilla aivoillaan, että he ovat itsenäistymässä kuulevien holhouksesta. He ovat nähneet, että nykyinen opetusjärjestelmä, joka tuomitsee viittomakielen vastenmieliseksi rikkaruohoksi, ei ole riittävästi onnistunut pyrkimyksessään luoda yhteyttä kuurojen ja kuulevain yhteisön välille. Ja juuri yhteyttä he odottavat, parempaa yhteyttä keskinäiseen seurusteluun ja kulttuurielämään ja enemmän yhteyttä myös kuulevien maailmaan päin. Kuurojen vaatimuksia ei enää ole lupa sivuuttaa ystävällisellä päähän taputuksella.

Lauri Paunu

---

on kirkkoherran virkanimitys. Viran hoitajalle on myös valmistettava tilaisuus täystyölliseen toimintaan piirissään matkustusmäärärahojen tätä rajoittamatta.

Tietämämme mukaan on neljännen kuurojenpapin viran perustaminen otettu esille kolmessa eri hiippakuntiin kuuluvassa rovastikuntakokouksessa. Näistä se ainakin jostakin aikanaan tullee ensi syksyn kirkolliskokouksen käsiteltäväksi. Kuurojen maailmassa toivotaan, että tänä juhlavuotena kirkolta saataisiin lahja, jota jo liian kauan on saatu odottaa.

»ANOKAA, NIIN TEILLE ANNETAAN»

Matt. 7: 7.

Niin, kuinka on meidän elämämme tila, tapa ja tarkoitus. Onko niin hyvin, ettei ole mitään anomista ja muutoksen tarvetta. Ajallinen elämämme on sidottu Jumalan aikaan ja suunnitelmaan, sitä emme voi muuttaa. Eikä ole tarkoituskaan. Vaan Jumala tahtoo muuttaa meidän elämämme lyhyttä ajallista matkantekoamme niin, että se antaisi olemukseemme sisällön ja tarkoituksen. Sillä Jumala tahtoo, että me tekisimme parannuksen ja taipusimme Jumalan tahtoon, ottaisimme evankeliumin sanoman vastaan ja uskoisimme Jumalan Sanaan!

Kyllä Jumalan Sanaan voidaan uskoa, mutta se parannuksen teko?

Mitä se on?

Siinä ihmismieli panee vastaan, mitä elämän parannusta tässä vielä olisi tehtävä. Mikä on se joka erottaa Sinut pois Jumalan Sanasta ja mahdollisesta seurakunnan kokouksesta jota Sinulle on suotu?

Sinä katsot peiliin joka päivä, pidät vaarin ulkonaisesta olemuksestasi. Oletko unohtanut katsoa Raamattuun päivittäin, se antaa kuvan sinun tilastasi Jumalan edessä. Raamatun antama kuva meistä ihmisistä on syntinen kuva, se on totta.

Mutta tämä on yksipuolinen kuva ihmisestä, se ei kelpaa Jumalalle!

Sinun parempi kuvasi on Jeesus Kristus. Jeesuksessa olet sinä vanhurskautettu ja otollinen Jumalalle, vain tässä ainoassa Jeesuksessa Kristuksessa, ei ole maailmassa muuta nimeä jossa ihminen pelastuu!

Ano Jumalalta evankeliumin lahja Jeesuksen nimessä.

Tässä on Sinun suurin ja tärkein anomus Jumalalta. Olkoon se sinun rukouksesi. Pyydä, että Jumala kirkastaisi Sinulle Jeesuksen, suurimman lahjan ja aarteen, joka pelastaa Sinut iankaikkiseen elämään. Tässä lahjassa Jumala antaa Sinulle kaiken muun mitä jokapäiväisessä elämässä tarvitaan. »Etsikää ensin Jumalan Valtakunta, siitä seuraa lupaus, siunaus joka päivälle, uskoa Jumalan johdatukseen kaikkina elämänkohtalon hetkinä.

Katso Raamattua, rukoile, veisaa yksinäisyytesi hiljaisuudessa sydämessäsi virsi Jumalalle, Hän kuulee Sinua. Tule Jumalan Sanan ääreen. Ano, niin saat Jumalan Sanan julistuksesta elämän leipää, evästä sielullesi, virvoitusta ja voimaa, syntiesi anteeksi saamisen ja antamisen riemua. Ano tätä Jumalan lahjaa, niin huomaat saaneesi paljon muutakin.

Reino Grev

Maanviljelyskurssilla Saaressa

Jatk.

(Tämän retkeilyosan on »Reportterin» pyynnöstä kirjoittanut maatal. tekn. Jaakko Väisälä).

Sunnuntaina 16. 6. oli retkeily vuokratulla linja-autolla. Kun linja-autoon sopi retkeläisiä enemmänkin kuin mitä maanviljelyskurssilla oli osanottajia, niin mukaan otettiin kuurojen maanviljelyskoulun oppilaita 5, kuulevien puutarhaosaston oppilaita 3 sekä rouvat Lehtoset ja rouva Merivirta. Lisäksi oli mukana tämän retkeilyselostuksen kirjoittaja ja opettaja O. Haaparanta. Matka tehtiin Mäntsälän kautta, josta vanhaa maantietä pitkin Järvenpäähän. Järvenpään ohi ajettaessa selostettiin retkeläisille siellä olevia maataloudellisia oppilaitoksia, joita oli: Maatalousnormaalikoulu, karjanhoitokoulu, emäntäkoulu ja kotitalousopettajaopisto. Nähtiin myöskin vilahdukselta Sibeliuksen Ainolaa. Ajettuamme edelleen, pysähdyttiin ensimmäisen retkeilykohteemme, Krapin tilan (omistaja ayrshireyhdistyksen puheenjohtaja agr. Holma) portilla. Hetken odotettuamme, tuli tilan työnjohtaja oppaaksemme. Tila on kuulu hyvänä laiduntilana, joita laitumia nyt katsottiin. Oppaamme selosti eri laidunlohkoja, joita on yht. 15 hehtaaria, ja sitä ihmeteltiin miten niin vanhoissa nurmissa (7—8 vuotisissakin) vielä on rehevä kasvillisuus, mutta selityksenä tähän on, että jokainen laidunlohko on syötettyä vielä niitetty AIV-rehuksi 2 kertaa kesässä, näin häviävät hylkypaikat ja kun vielä on annettu pintalannoituksena 600 kg Y-normaalilannosta sekä salpietaria, niin melkeinpä nurmien on pakosta kasvettava. Erikoisuutena nähtiin vielä tilan omalla kustannuksellaan tekemä yleinen uimaranta. Se oli tehty vuosia sitten mutaiseen paikkaan siten, että ensin oli pantu vaneerilevyt rantaan ja niitten päälle ajettu hiekkaa, jota aina ajottain on lisätty. Rannalla näkyi olevan uijia paljon, vahinko vain kun ei oltu varattu aikaa uimiseen. Olisi ollut helteisenä päivänä hauska pulikoida viileässä vedessä.

Matkaa jatkettiin, valtatieltä käännyimme sitten Tammiston koeasemalle vievälle tielle. Perille tultuamme saimme koeaseman maisterin oppaaksemme, hän selosti, että silmäimme edessä oleva peltoaukea on entistä merenpohjaa ja tähän peltoon on koeasema järjestänyt noin 10 000 koeruutua, joilta kultakin sato korjataan erikseen, punnitaan ja tehdään kaikki tarpeelliset muistiinpanot, laskelmat y.m. Täällä kokeillaan kaikki uudet lajikkeet, risteytetään uusia, y.m. vasta koeasemalla kokeillut lajikkeet päästetään sitten ensin lisäysviljelykseen valittujen tilojen pelloille ja vasta sitten yleiseen viljelykseen maanviljelijöille, näinollen kestää uuden lajikkeen kauppaantulo useita vuosia. — Seuraava retkeilykohde oli Tammiston vieressä oleva Osuusliike Elannon omistama Backas-tila, siellä oli valtavat kasvihuoneet, n. puolen hehtaarin ala oli lasinalaista viljelystä, valtavat laitokset, erikoisesti jäi mieleen silmiä hivelevän kaunis neilikkahuone, joutui ajattelemaan, että täytyy olla suuret alkupääomat, jotta tällaisen pääsee alkamaan, mutta kun se alkuun pääsee niin kyllä se sitten Helsingin suuruisen kuluttajakaupungin vieressä kannattaakin. — Raparperiä

ei kukaan retkeläisistä ollut nähnyt yhdessä paikassa niin paljoa kuin siellä ulkoviljelyksillä oli, nimittäin kokonaista hehtaarin alaa, kun tiedustelin mihin sato käytetään, sanoi oppaanamme oleva ylipuutarhuri, että noin kolmas osa jääkin maahan joka vuosi. Punajuuri- ja porkkanaviljelykset olivat samaa suuruusluokkaa, mutta ajan niukkuuden vuoksi ei niitä käyty lähemmin katsomassa. Sensijaan ajettiin autollamme n. 1 km:n päässä olevaa sikalaa katsomaan. Ja siellä oli sikoja enemmän kuin mitä osattiin kuvitella. Tässä sikalassa tuotettiin pääasiassa porsaita n. 4 000 kpl. vuodessa, kasvatettiin niitä vähän aikaa ja muutettiin sitten vanhaan navettaan, joka oli kokonaan muutettu sikalaksi, vieläpä kahdessa kerroksessakin niitä oli. Ihmettelimme sitä sikarunsautta ja kun tiedustelin lukumäärää tilanhoitajalta, joka oli täällä oppaanamme sanoi hän niitä olevan yhteensä ilman porsaita noin 2 000 kpl. Erikoisuutena oli täällä lihotussikalan puolella se, ettei kuivikkeita käytetty ollenkaan, silti siat olivat harvinaisen puhtaita, selityksenä oli, että lattiat huuhdeltiin lämpimällä vesisuihkulla joka aamu. Vielä ihmeellisempää oli se, etteivät siat saaneet pyhäpäivisin ollenkaan ruokaa, pyhäpäivä oli paastopäivä niille. Mielenkiintoista nähtävää saatiin riittämiin. Yhtään lehmää ei tilalla ole.

Ajettuamme taas Helsinkiä kohti, tulimme Malminkartanoon, joka on Yliopiston omistama. Sielläkin harjoitettiin puutarhaviljelystä suuressa mittakaavassa. Joka arki-aamu- viedään Helsingin torille puutarhatuotekuorma myytäväksi, jota ovat ylioppilaat myymässä. Kasvihuoneet ovat täällä pienempiä, mutta niin on suunnitelmienkin toteuttaminen vasta alussaan. Tilanhoitajan opastuksella tutustuttiin lähiviljelyksiin, jossa nähtiin kauempaa mm. kastelulaite toiminnassa. Katsottiin suurta hedelmätarhaa (2 ha) josta varmastikin syksyllä saadaan montakin autokuormaa omenia viedä kauppaan. Töissä on Malminkartanossa kokonaista 54 työntekijää joista 12 on ylioppilasharjoittelijaa.

Viikin koetilallakin piti käydä, mutta autonkuljettajamme ajoi erehdyksessä ohi suoraan Malminkartanoon, joten päätettiin sitten ajaa Helsingin kautta toista takaisin Saareen. Välillä syötiin Elannon ravintolassa Mannerheimintie 68, ja sitten mentiin — Linnanmäelle. Puolitoista tuntia, minkä saimme aikaa siellä oloon meni kuin siivillä ja monta ihmeellistä laitosta ainakin ensikertalaiset näkivät, ja aivat samalla hyvän kuvan siitä, miten helposti siellä rahoistaan pääsee. Paluumatkalle Saareen lähdettiin tasan klo 20.00. Retkeily onnistui hyvin loistavan sään ansiosta ja paljon uutta saimme jokainen retkellä nähdä.

III:s Pohjoismainen Kuurojen nuorisoleiri KUTSUU!

Ruokolahdessa sijaitseva Jaakkiman kansanopisto odottaa tänä kesänä kuuroa nuorisoa kaikista pohjoismaista. Suomen vuoro on nyt järjestää kolmannet pohjoismaiden nuorien kuurojen kesäleirit. Aloite näille leireille tehtiin kuurojen pohjoismaisessa kongressissa v. 1952 tarkoituksena tutustuttaa ja lähentää maiden nuorisoa. Aikaisemmat leirit v. 1954 Norjassa ja v. 1956 Ruotsissa olivat tässä mielessä onnistuneita ja nyt Suomen Kuurojen Liiton toimiessa järjestäjänä toivotaan Ruokolahden leiristä muodostuvan edeltäjiensä veroisen leiriketjussa.

Heinäkuun alkuviikkoina on Suomen suvi parhaimmillaan ja leiripaikka, joka on Saimaan rantamilla, voi näyttää maamme luonnon vehmaimmillaan. Tämän luonnon tarjoamissa kehyksissä tulee leiri olemaan, tämä leiri, jonka odotetaan osaltaan kehittävän eri maiden nuorien yhteishenkeä. Nuoret ovat aina nuoria, vaikka olisivatkin eri kansallisuuksia. Niinpä voidaan uskoa näiden nuorien muodostavan hengeltään yhtenäisen ja reippaan piirin, joka antaa jokaiselle osanottajalle pysyviä vaikutelmia.

Suomen kuuroa nuorisoa kutsutaan nyt tälle leirille osanottajiksi ja isäntämaan edustajiksi, joilla on senmukaiset velvoitukset kaukaisille vieraillemme.

Leirin ohjelmassa retkeilyä, leikkejä, kilpailuja, iltanuotioita, uintia ja saunomista sekä luentoja ja elokuvaesityksiä. Erikoisuutena on päivän kestävä bussikiertomatka kohteina m.m. Imatra, Punaharju ja Savonlinna.

Leiriaika on heinäkuun 8—16 päivien välillä, ensimmäinen päivä tulo- ja jälkimmäinen lähtöpäivä.

Leirimaksu on 6.000:—. Siihen sisältyy kaikki leirin ohjelmaan kuuluva.

Osanottajien ikäraja on 18—35 vuotta.

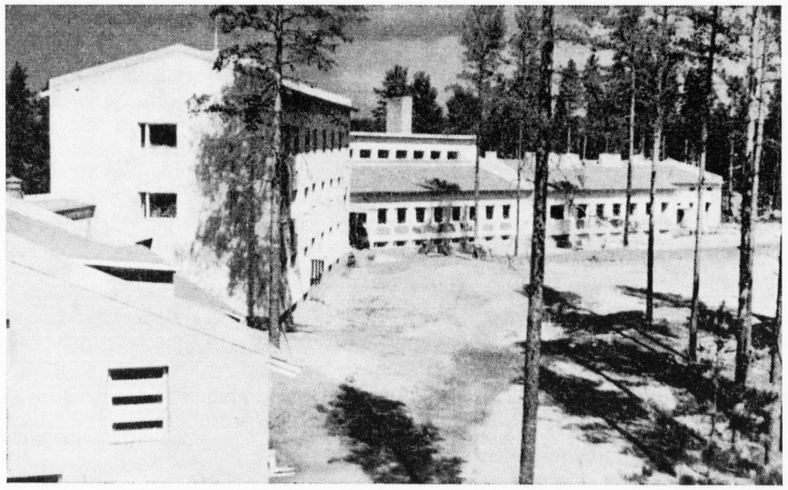

Leiripaikka Jaakkiman kansanopisto Ruokolahdella

Kuurojen maanviljelyskoulussa ja sen puutarhaosastossa

Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitoksessa alkaa uusi oppijakso **marrask. 1 p:nä 1958.** Hakuaika päättyy 1. 9. 1958.

Oppilaiksi otetaan oppivelvollisuutensa suorittaneita, mieluimmin puhekoulun käyneitä kuuroja. Oppiaika on 3 vuotta. Käytännöllisen työn opetus tapahtuu koulutilalla, jolla on ajanmukainen koneistus sekä nykyaikaiset eläinsuojat ja koulutilan puutarhassa ja kasvihuoneissa. Koulutuskustannukset suoritetaan joko kokonaan tai osittain invaliidihuoltona.

Hakemukset laadittava invaliidihuoltolomakkeelle n:o 1 b liitteineen. Hakemuslomakkeita saa asuinkunnan sosiaalilautakunnalta, joka lähettää hakemukset lausunnollaan varustettuna suoraan oppilaitokseen os. **Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitos, Mäntsälä.**

YRJÖ RAINIO
rehtori

Kasvata kukka, istuta puu

Luemme Valistuksen Lasten Lehdestä ja edelleen katseleppas kotiasi, niin huomaat kuinka vähällä työlläsi voit sitä kaunistaa. Kolkko on kotisi ilman puutarhaa. Kukkamaa antaa eloa ja väriloistoa ympäristöösi. Monivuotiset kukat, puut ja pensaat tekevät iloiseksi kodin asukkaat sekä vieraat jotka tulevat tervehtimään Sinua. Vieläpä taivaan linnutkin virittävät virtensä luonnon kauneudesta. Laulu soi, katsoppa lintua oksalla puun, se laulaa niin kauniisti aivan Siis kasvata kukka, istuta puu! Vaivasi palkkio ja työsi tulos on kotisi pihan pysyväinen kaunistus. Tule ottamaan tarpeellisia neuvoja ja oppia tänä keväänä alkavilta Tyrvään Kuurojen yhdistys Heffatan järjestämiltä kaksipäiväisiltä puutarhakursseilta. Kurssit pidetään 2 päiväiset ja kolmantena päivänä järjestetään retkeily linja-autolla Saarioisiin. Osanottajia retkelle voidaan ottaa 35—40 henkilöä. Kurssinohjaaja ja tulkki mukana.

Puutarhakurssille osanottajia voidaan ottaa noin 15 henkilöä myöskin ei jäseniä läheltä ja kaukaa. Kurssipaikka on Tyrvään pitäjässä Kaukolan kylässä Ritalan talossa. Ja saavat kurssilaiset yksinkertaisen ruuan ja majoituksen kurssipaikalta.

Perjantai- ja lauantaipäivät toukokuun alkupuolelta ovat työpäivät. Toisen työpäivän illalla on kurssin päättäjäiset Tyrvään Kuurojen yhdistyksen talossa vaihtelevalla ohjelmalla, elokuvaesityksiä ja pienviljelijäin yhdistyksen konsulentti H. Lehtisen esitys. Sunnuntaina näemme teollisuutta, puutarhan, kanan ja sianhoitoa ehkä Saarioisissa.

Tervetuloa mukaan! Varatkaa lomanne toukokuun alkupuolelle mahdollisesti helatorstain jälkeisenä päivänä riippuen kevään tulosta lähemmin ilmoitetaan Kuurojen lehden toukokuun numerossa.

Ilmoittakaa ajoissa kursseille tulostanne, varatkaa työjalkineet, peite ja lakana mukaanne.

Ilmoittakaa myöskin kuka haluaa tulla mukaan retkelle.

Ilmoituksen voi tehdä osoitteella:

Tauno Kuutti, Sammaljoki.

Kuurojen Äitien lomapäivät

järjestää jälleen Kuurojen Liiton toimesta kesäheinäkuun vaihteessa. Lomapäiville voidaan ottaa 10—15 äitiä. Paikka on luonnonkaunis, Hämeenlinnan lähellä sijaitseva Tampereen hiippakunnan kesänviettopaikka »Ilonpisara».

Lähemmin kesäkuun lehdessämme.

Ilmoittautumiset on lähetettävä 7. 6. mennessä os.: Jarmo Narmala, Parkkimäentie 5, Hämeenlinna. Samalla on lähetettävä ennakkomaksuna 1.500:— Kuurojen Liiton postisiirtotilille n:o 6825 liiton rahastonhoitajalle.

Ilmoittautumisessa on mainittava nimi, syntymäaika, ammatti ja osoite.

Leirille hyväksytyille lähetetään 15. 6. mennessä lähemmät ohjeet mukaan otettavista varusteista sekä tiedot matkasta ja kokoontumispaikasta.

Suomen nuoret kuurot, tervetuloa pohjoismaiselle nuorisoleirille!

Suomen Kuurojen liiton
leirikomitea.

LINTULAUTAMME VIERAITA

Monella meistä on pihamaallamme tai ikkunanpielessä lintulauta. Talven mittaan olemme saaneet vähän väliä käydä lisäämässä sen ryyni- tai talivarastoa, mutta tähänpä sitten kosketuksemme laudan ja sen vieraiden kanssa jääkin. Tunnemme ehkä nuo linnut, tajuamme, että niillä on nälkä, koska tarjoamamme ruoka kelpaa, mutta useimmiten ovat ne vain lintuja, joista meillä ei ole sen tarkempaa käsitystä. Mutta me voimme saada muutakin selville näistä päivittäisistä vieraista. Meidän on vain tarkkailtava niiden toimintoja muullakin tavoin. Voimmehan ajatella, että lintujen elämässä saattaa olla samanlaisia piirteitä kuin meillä ihmisillä. Tarkatkaammepa sitä!

Lintulautamme vieraat ovat liikkeellä jo paljon ennen auringon nousua ja myös illalla hämärissä. Lyhyt talvipäivä pitää käyttää tarkoin hyväksi. Uutimien ollessa vielä alhaalla ja aamuhämärän verhotessa tienoon, saattaa laudalta jo kuulua liikettä. Aamuvirkuimmat ovat keltasirkku, punatulkku ja talitiainen. Jo aivan hämärissä ne ovat saapuneet läheisestä metsiköstä pihamaalle valmiusasemiin. Valoisuuden lisääntyessä ne arkaillen suorittavat pikakäyntejä laudalle. Ajanmittaan yöpymispaikoilta saapuu yhä lisäjoukkoja, ja pian on koko laudan ympäristö miehitetty — samalla päiväkin on valjennut.

Laudallamme on todellinen aamuryntäys. Kaikki tahtovat saada nälkänsä tyydytettyä. Kiivasta ruokailupuuhaa riittää parin tunnin ajan. Vähitellen linnut tulevat kylläisiksi ja hajaantuvat ympäristöön. Keskipäivällä laudalla on hiljaisempaa. Vain jokin satunnainen kävijä poikkeaa silloin tällöin ruokailemassa. Iltapäivällä on uudelleen ruoka-aika. Aamuinen näytös toistuu. Vilkas ateriointi jatkuu aina hämärän tuloon asti.

Ruokailijoista eräät yksilöt ovat vakituisia asiakkaita. Yksityisten lintujen henkilökohtainen erottaminen on kyllä vaikeata, mutta usein käy laudallamme lintuja, joilla on joitakin erikoispiirteitä. Saattaa olla jokin erittäin uljas talitiainen, joka pukunsakin komeuden puolesta eroaa muista ja näyttää olevan koiras, eräältä saattaa olla varvas poikki, ja toisen saatamme taas tuntea jostakin muusta erikoispiirteestä. Näiden henkilökohtaisten tuttujen välityksellä pääsemme paljon läheisempään kosketukseen lintujen kanssa. Nyt meillä on oikein »hyvän päivän tuttuja», joiden elämän kulkua voimme tarkastella. — Esimerkiksi, miten vanha tiaiskoiras käyttäytyy?

Aamuhämärässä se on jo saapunut pihamaalle odotellen läheisessä pensaassa aamun täydellistä valkenemista. Sitä ennen on laudalle kuitenkin jo saapunut eräs toinen tiainen. Tätä ei tiaiskoiras näytä suvaitsevan. Lentäen laudalle ja levittäen siipensä sekä muutenkin ottamalla uhkaavan asennon se karkoittaa edellisen ruokailijan. Se on siis isäntä talossa. Toisetkin tunkeilijat se karkoittaa samalla tavoin. Ruokailtuaan se siirtyy läheiseen pensaaseen. Lintulaudalle saattaa ilmaantua nyt joku toinen tiainen, joka taas puolestaan häätää muut tunkeilijat. Tuttu tiaiskoiras voi taas kuitenkin yhtäkkiä saada päähänsä palata laudalle ja karkoittaa siellä ollut valtias. Tämä näyttää toistuvan joka päivä. Lautamme tiaisilla on tietty arvojärjestys. Itseoikeutettuna on meille tuttu vanha komeapukuinen koirasyksilö. Sen alapuolella ovat muut, mutta niilläkin on samanlainen arvoasteikko; toinen toiseensa nähden on tietyssä arvosuhteessa, ja tämän järjestyksen mukaan tapahtuu ruokailukin, mikäli ylempänä asteikossa oleva sitä vaatii.

Näyttää siltä, että tuo tiaisyksilö on koko laudan valtias. Näin ei kuitenkaan ole. Pöyhkeilevälle koiraallekin löytyy ylempänsä. Ei tarvita kuin yhden punatulkun saapuminen lintulaudallemme, ja mikäli tämä on naaras, on tiaisemme väistyttävä ilman muuta. Punatulkuilla onkin emäntävalta, sillä useimmat naaraat ovat erittäin suvaitsemattomia. Punatulkkukoiras saattaa sallia tiaisenkin ateriainnin samassa pöydässä, mutta naaras karkoittaa niin tiaisen kuin punatulkkukoiraankin, olkoonpa kysymys vaikka tulevasta kesäisestä aviopuolisosta. Siis sama seikka kuin talitiaisillakin; punatulkkujoukossakin vallitsee tietty järjestys, jonka huippuna tässä tapauksessa on kunnioitettu suvaitsematon naaraspunatulkku.

Punatulkuissa saatamme todeta jo avioparejakin. Sama koiras ja naaras saapuvat yhdessä, istuvat melko lähekkäin puutarhamme pensaissa, mutta ruokailu suoritetaan vielä suvaitsemattomuuden merkeissä. Punatulkuilla onkin talvella jonkinlainen löyhä aviosuhde, jota lienee edeltänyt syksyllä tapahtunut kihlautuminen. Keväällä vasta tämä suhde saa tiukemmat siteet pesärakennuksen ja suvunjatkamisen tullessa ajankohtaisiksi.

Näinkin pienellä alueella, kuten pihamaamme lintulaudalla, saatamme havaita monia mielenkiintoisia seikkoja. Voimme edelleen tarkastella lintujemme siisteyttä, rohkeutta, ravintovarastojen keräämistä jne. Päivä päivältä käyvät vieraamme sitten yhä tutummiksi, ja me saatamme ymmärtää niiden käyttäytymistä yhä enemmän. Mutta lintulautamme ei enää maaliskuun puolivälissä kelpaa kunnolla havaintopaikaksi, sillä nyt alkaa olla kevättä ilmassa — tiaiset aloittavat kevätlaulunsa ja punatulkut ja viherpeipot ryhtyvät visertelemään aamupakkasista huolimatta. Meidänkin on vähitellen siirryttävä ulos luontoon, jotta säilyttäisimme tuttavuutemme vieraittemme kanssa. M. S.

KUUROJEN PERHEENÄITIEN 10-PÄIVÄINEN VIRKISTYSLOMA

järjestetään kesä-heinäkuun vaihteessa Hämeenlinnan lähellä sijaitsevassa Tampereen hiippakunnan lomakodissa, joka on kauniilla paikalla järven rannalla. Täysihoito äideille maksuton. Lähemmin kesäkuun lehdessä.

Hakemukset lähetettävä ennen kesäkuun 10 päivää os.: Suomen Kuurojen Liitto, Liisankatu 27 E 10, Helsinki.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

APRIL | 62. ÅRGÅNG | Nr 4 - 1958

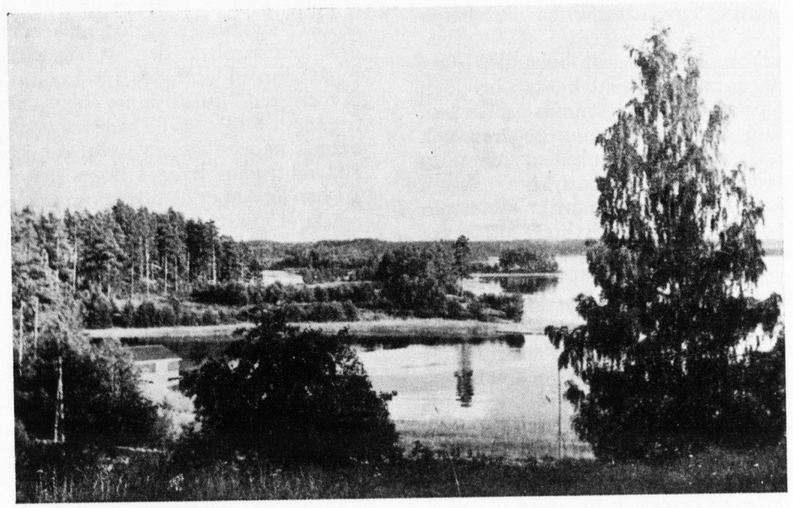

Landskap från Ruokolahti

Det III nordiska ungdomslägret kallar!

Jaakkimas folkhögskola i Ruokolahti väntar denna sommar döv ungdom från de nordiska länderna. Det är nu Finlands tur att anordna det tredje sommarlägret för döv nordisk ungdom. Iniativet till dessa läger gjordes på den nordiska kongressen 1952, och avsikten är att föra de olika ländernas ungdom närmare varandra. De tidigare lägren år 1954 i Sverige och år 1956 i Norge var i detta avseende lyckade och nu hoppas vi att det läger som Finlands Dövas Förbund anordnar inkommande sommar skall bli lika lyckat.

Under de första veckorna i juli är Finlands sommar vackrast, och lägerplatsen vid Saimen, visar ett stycke av den frodigaste naturen i Finland. På denna natursköna plats hålls alltså lägret och vi hoppas att det skall utveckla de olika ländernas ungdomars solidaritet. Ungdomar är alltid ungdomar av vilken nationalitet de än är. Därför vågar vi tro att dessa unga skall bilda en enhetlig och käck krets som åt varje delatagare ger bestående intryck.

Finlands döva ungdom kallas till detta läger som deltagare och representant för värdslandet, och har således en värds plikter mot de långväga gästerna.

I lägerprogrammet ingår utfärder, lekar, tävlingar, lägereldar, simning och bastu samt föredrag och filmförevisningar. Dessutom kommer vi att göra en dagslång bussresa till Imatra, Punkaharju och Nyslott.

Lägret varar 8—16 juli. Den första dagen är ankomstdag, den sista affärsdag.

Lägeravgiften är 6.000 mk. Här inberäknas allt som ingår i lägerprogrammet.

Åldersgränsen för deltagarna är 18—35 år.

Anmälningarna bör sändas senast den 7. 6. till Jarmo Narmala, Parkkimäentie 5, Tavastehus. Samtidigt bör insändas förskottsavgift 1.500 mk på Finlands Dövas Förbunds postgiro n:o 6825 till förbundets kassör. I anmälningen bör uppges namn och födelsedatum, yrke och adress.

De som godkänts till lägret får före den 15. 6. närmare uppgifter om vad som bör tas med samt uppgifter om resan och samlingsplatsen.

Finlands unga döva, välkomna till det nordiska ungdomslägret!

Finlands Dövas Förbunds
lägerkommitté.

Kyrkan och dövstumsvården

Under långa tider har behovet av inrättandet av ett fjärde dövstumsdistrikt gjort sig kännbart, men alla framställningar i saken har hittills mötts av avslag till följd av brist på medel. Den senaste tiden har de dövstumma emellertid börjat undra om inte omsorgen om själavården egentligen vilar på kyrkan, skriver dövstumspastorn Lauri Paunu i en ledare Kotimaa. Han fortsätter:

»De ser det uteslutande som en börda att tillhöra kyrkan, då de liksom övriga församlingsmedlemmar måste betala kyrkoskatt, oaktat att kyrkan med undantag för några få stora församlingar inte betjänar dem.

På senaste kyrkomöte togs till behandling ett förslag från ett av domkapitlen att kyrkan helt och hållet skulle överta de dövstummas själavård. Kyrkomötet avslog emellertid denna begäran och vände sig åter till staten med anhållan om upprättandet av ett fjärde dövstumsdistrikt.

Då det knappast kan anses sannolikt att staten kommer att förordna ökad arbetskraft på detta område borde kyrkan ta ansvar för åtminstone ett dövstumsdistrikt. Dövstumpastorn borde erhålla en lön motsvarande den lön en kyrkoherde i en svårskött flerspråkig församling uppbär. Som jämförelse kan nämnas att Sveriges dövstumspräster kallas kyrkoherdar.

Prosten Paunus förslag är utan tvivel värt allt understöd också på finlandssvenskt kyrkligt håll.

(Ur Församlingsbladet)

Driv upp blommor plantera träd

Se dig omkring i ditt hem och du kommer att finna med hur liten möda du kan försköna det. Ditt hem är ödsligt utan trädgård. Blommor ger liv och färgprakt åt sin omgivning. De perenna växterna gläder både dig och dina gäster. Lönen för din möda och ditt arbete är en vacker trädgård. Kom och tag lärdomar vid Tyrvää dövas förening Heffatas trädgårdskurs som varar i två dagar. Den tredje dagen görs en utfärd till Saarioinen med buss. Deltagarantalet på utfärden få uppgå till 35-40 personer. Kursledaren och tolk medföljer.

Till kursen kan vi ta 15 personer, även icke medlemmar både från när och fjärran. Kursplatsen är Ritala gård i Kaukola by i Tyrvää socken. Kursdeltagarna får enkel kost samt logi på kursplatsen.

Fredag och lördag i början av maj är arbetsdagar. På kvällen den andra arbetsdagen avslutas kursen i Tyrvää dövas förenings hus med omväxlande program i vilket ingår filmförevisning samt småbrukarnas förenings konsulents, H. Lehtinens framträdande. På söndagen ser vi industri, trädgårds-, höns-, och svinskötsel kanske i Saarioinen.

Välkomna med! Reservera ledigt för början av maj, eventuellt för dagen efter Kristi himmelsfärdsdag. Närmare datum publiceras i Tidskrift för Döva i majnumret. Anmäl er i tid till kursen och ta med arbetsskor och täcke och lakan.

Anmäl även om ni önskar delta i utfärden.

Anmälan kan göras till

Tauno Kuutti Sammaljoki.

FAMILJENYTT

Den 3. maj fyller idrottskungen bland vårt lands döva Valentin (Vaala) Kaurela i Tammerfors 50 år.

Vaala Kaurela är känd för vårt lands döva inte endast i idrottskretsar. För de äldre är hans prestationer och resultat välkända och för de yngre är han ett legendariskt begrepp. Och inte utan orsak, hans trettioåriga idrottsbana innehåller några av de bästa resultaten i vår idrottshistoria.

Hans karriär började år 1927 i Kotka i DIF:s friidrottstävlingar. Sedan gick hans bana allt högre och han samlade den största möjliga medaljskörd både i Finland och det övriga Norden och även i sin favoritgren kulstötning blev han världsmästare 5 gånger 1931—1953 och ännu innehar han världsmästerskapet i denna gren. År 1932 segrade han i alla fältgrenar både i hopp och kast. Märkligt är att han är den enda döva som erhållit SUL:s idrottsmärke i mästarklass.

Vaalas tid har räckt till också för föreningsverksamhet. Han har varit ordförande och medlem styrelse för Tampereen KU samt medlem i styrelsen för Tampereen KY.

70 ÅR fyller den 29. 5. herr JOHN ENROOS i Helsingfors.

SHACKNYTT

Nytt från schackförbundet

Vi har inte skrivit alltför ofta i denna tidnings spalter om insamlingen, den började ju först vid årets början. Vi håller alltså på att samla in en reskassa för schackspelarna som skall fara till London. Skrivaren av dessa rader drömde en natt att de större förbunden vill hjälpa sina fattigare bröder. Men jag vet inte den går i uppfyllelse. De har ju verkat en längre tid och har »en stor gård och hundra kor».

Vi har redan fått ihop en deltagares reskassa men ännu behöver vi pengar för fyra deltagare. Nästa påsk ser vi vem som får resa till London.

Då är schackmästarskapstävlingarna i Helsingfors och de är på samma gång uttagningar till tävlingarna i London. Vi hoppas på god framgång för spelarna och samlarna.

* * *

Många schackklubbar har redan hunnit hålla sitt årsmöte och om vi ser omkring oss finner vi nya ordförande eller styrelsemedlemmar. Således har Helsingfors schackklubb fått en ny ordförande, Putkonen, likaså Åbo, Höckert och Kuopio Pelli. Många klubbar har redan till förbundet skickat in sina medlemsavgifter, 30 mk per medlem såsom det beslöts vid förbundets årsmöte i Jyväskylä. Dock har vår kassör från två föreningar fått 20 mk per medlem. Vi får hoppas att saken rättas till i sinom tid.

IDROTTSNYTT

SKUL:s skidmästarkapstävlingar hölls i Villmanstrand 15—16 februari. Tävlingarna förde fram en ny förmåga, R. Kekäläinen från Helsingfors som segrade på 30 km och blev två på 15 km. Det mest överraskande var att Arvo Myllyoja blev tredje på 30 km.

Sisu som anordnade tävlingarna hade antaglingen inte fäst tillräckligt stor uppmärksamhet vid banans längd. Enligt resultaten torde banorna ha varit för korta.

Resultat: Allmänna 15 km: 1) Arvo Myllyoja TKU 44,13; 2) R. Kekäläinen Hero 54,39; 3) R. Sandholm TKU 48,47; 4) P. Moilanen Jalo 50,47; 5) P. Leppänen Sisu 52,58; 6) M. Hoikkanen TKU 57,28; 7) M. Rantanen TKU 1.05,38.

Lagskidning: Tammerfors döva idrottare.

Allmänna 30 km: 1) R. Kekäläinen Hero 1.27,59; 2) P. Leikas LKU 1.30,59; 3) A. Myllyoja TKU 1.33,0; 4) R. Sandholm TKU 1.42,17.

Till landskampen på skidor i Stockholm skickas Arvo Myllyoja, Reino Sandholm, Pauli Leikas och R. Kekäläinen.

JAKOBSTADS dövas idrottsförening har vid årsmötet till ordförande valt Ole Sandström. Styrelsen fick för övrigt följande sammansättning: Alf Bjong viceordförande, Margareta Jansson sekreterare, Arvid Jansson kassör samt Astrid Sandström. Suppleanter: Anton Hellöre, Per Björkvik, Tyne Fagerlund. Revisorer blev Isiodor Fagerlund och Aina Hellöre. Suppleanter Aili Lindberg. Till buffévärdinna valdes Margareta Jansson. Uppbördsman blev Per Björkvik.

HEROS valborgsvaka anordnas 30. 4. -58 i Helsingfors Dövas Förening kl 19.30. Trevligt program. Välkomna till Helsingfors.

FRÅN HEMLANDET

ÅRSMÖTE hölls i Vasa Dövas föreningas lokal i Vasa senaste söndag. Närmare 60 personer närvar.

Årsmötet öppnades av ordföranden, T. Taimisto, som hälsade alla välkomna. Särskilt framhöll han att arbetet gått framåt rätt bra de senaste åren.

Han talade vackert till senaste höst avlidne Alfred Hallbergs minne. Denne arbetade hela sitt liv träget för föreningens bästa. Dagen före årsmötet begrovs en gammal medlem, Nelly Finne, som varit med i föreningen sedan barnaår. Bägges minne hedrades med en tyst minut. Hälsosyster Aina Ek framträdde med tolken Elsa Ahlskog vid sin sida. Fröken Ek, berättade att hon varit i Amerika och där besökt sin bror Otto Johnson, från Jungsund i Korsholm. Mr Johnson hade växt upp med dövstumme Janne Krutar och kunde därför teckenspråket. Han har velat göra något för sin avlidne barndomsvän och därför donerat en fond bärande namnet Betty och Janne Krutars minne på 100.000 mk vars ränta skall ges någon dövstum efter styrelsens prövning.

Under ordförandeskap av Heino Niemilä övergick man till årsmötetsförhandlingar.

Av årsberättelsen framgick att föreningens arbete har varit livligt. Kurser och föredragsdagar har ordnats. I april hölls kyrkodagar då Lappostiftets biskop Lehtinen var närvarande.

Det mesta arbetet har dock nedlagts på de dövas eget hus som den 14 september kunde invigas. Stadens myndigheter var närvarande ävensom de dövas förbunds ordförande föreståndare Kierimo och pastor L. Paunu.

Visserligen har fastigheten en skuld på 6,5 miljoner mk, men man har goda utsikter att då huset är färdigt kunna korta av skulden. Vasa stad har givit ett understöd på 100.000 mk och Vasa luth. församlingar 50.000 mk, Betty och Valter Hallberg 20.000 mk, de dövas förbund 10.000 mk, E. Lindroos 4.000 mk osv.

Föreningens kassa hade balans på 265.041 mk med ett saldo på 54.037 mk. Även andra mindre kassor redovisades och den avgående styrelsen beviljades ansvarsfrihet. Den nya styrelsen, som valdes med slutna sedlar fick följande sammansättning: Teuvo Taimisto ordf., Arvo Koskela viceordf. Viljo Laitinen sekr., Helvi Launo, Heino Niemelä, Alf Södergård och Paul Ahlskog ledamöter. Suppl. V. Eloranta och E. Laakso.

I de dövas kyrkoråd valdes Algot Strömsholm, Reino Grev, T. Taimisto, Anna Håkans och Simo Vuorimies.

De sedvanliga kyrkodagarna bestämdes till 18—20 april.

Årsmötet under vilken rådde en god anda avslöts med ett kort tal av T. Taimisto.

VID Helsingfors Dövas Damklubbs årsmöte den 22 januari åter valdes fru Hilja Ahlbäck till ordförande. Övriga styrelsemedlemmar blev: Lyyli Färdig, Helmi Tolvanen, Leena Pohjalainen och Taimi Putkonen. Suppleanter Eeva-Liisa Marko och Signe Hallapelto.

DE DÖVAS förening i Gamla Karleby höll årsmöte lördagen 8. 2. Vid årsmötet valdes herr Erik Ruonaniemi till ordförande, fru Taimi Gripström till viceordförande och fru Rauha Harju till sekreterare. Kassör blev Urpo Rauma. Serveringen under året sköts av fruar Edit Arimaa och Taimi Gripström. Fru Gripström sköter också om inkasseringen av medlemsavgifterna.

Julia Kiviniemi och Elina Ruonaniemi utsågs att leda de andliga mötena under det kommande året. Till representant vid De Dövas Förbunds årsmöte i Kotka valdes fru Rauha Harju med ordf. Erik Ruonaniemi som suppleant. Revisorer är Greta Haapa och Julia Kiviniemi.

Årsberättelsen upplästes och avlidne Albin Sovjelius hedrades med en stilla andaktsstund.

Kyrkodagen på söndagen började med gudstjänst och nattvardsgång kl. 10 både för hörande och döva i finska församlingshemmet. Programmet fortsatte sedan hela dagen med tal av bl.a. pastor Paunu, major Meri Kruse och herr Eino Grev från Vasa. Herr Grev berättade om dövstumsskolan i Eritrea. Kollekten under gudstjänsten uppbars till förmån för skolan. Mag. Korhonen som verkat i Kina som missionär gav en intressant skildring

från Kina och Israel. Svenska och finska församlingarna i Gamla Karleby bjöd gemensamt på middag och skötte också serveringen. De döva fick vara hedersgäster på sin egen dag.

FÖRENINGEN De dövas vänner i Borgå hade årsmöte i dövskolan den 28 febr. Under det gångna året har föreningen försökt bispringa de döva på orten på olika sätt. För läslustens befrämjande har de erhållit flera olika slags tidningar. En döv sömmerska har fått genomgå en kompletteringskurs i tillskärsning av klänningar, en döv medellös yngling har fått bidrag för inköp av en klocka. Föreningen har också bidragit med resekostnader för föredragare vid de dövas samkväm för Eritreamissionen.

Ordförande för föreningen är nu fil. dr Rafael Helling, sedan f.d. läraren Verner Johansson avsagt sig uppgiften efter att ha varit ordförande i 35 år. Viceordförande blev fil. mag. Nora Friedmann. Sekreterare är frk. Anna-Greta Cederberg, kassör frk Lisa Renqvist, Revisorerna fru Karin Snellman och frk. Eva Karlsson återvaldes med dr V. Johansson som suppleant. Övriga styrelsemedlemmar är hr Ossian Bojers och frk. Doris Dahlberg, suppleanter frk. Greta Wisuri och frk. Rhea Sundberg.

JAKOBSTADS Dövas Förening höll årsmöte den 2 februari hos Isidor Fagerlund. Ett rätt stort antal medlemmar och icke medlemmar var närvarande.

Ordföranden Anton Hellöre öppnade mötet och valdes att leda förhandlingarna. Sedan årsberättelsen, kassarapporten och revisionsberättelse föredragits och godkänts beviljades styrelsen ansvarsfrihet.

Till föreningens ordförande för innevarande år valdes enhälligt Anton Hellöre och till övriga styrelsemedlemmar Alf Bjong viceordförande (nyvald), Hildur Björn sekreterare, Aina Hellöre kassör och Tyne Fagerlund ledamot.

Suppleanter blev Arvid Jansson och Astrid Sandström. Till revisorer valdes Margareta Jansson och Isidor Fagerlund med Per Björkvik som suppleant.

Medlemasantalet var vid årets slut 35. Medlemsavgiften fastställdes till 180 mk för herrar, 130 mk för i industrins tjänst varande fruar och 105 mk för hemmafruarna. Att representera föreningen vid förbundets årsmöte i Kotka valdes Anton Hellöre med fru Aina Hellöre som suppleant.

HELSINGFORS dövas förenings årsmöte hölls den 2 februari. Närvarande var 130 medlemmar. I början av mötet hölls en liten feststund då föreningens tidigare ordförandes, Eino Karilas fotoförstoring avtäcktes. Hj. Sandblom talade om hans mångåriga uppoffrande verksamhet. Till herr Karilas överräcktes en bukett tulpaner.

Därefter öppnade ordföranden Hj. Sandblom officiellt mötet, som konstaterades vara lagenligt sammankallat. Till ordförande för mötet valdes B. Mouton och till sekreterare Kauko Laukkanen. Till granskare av protokollet valdes Hilja Ahlbäck och Rurik Pitkänen. Verksamhets- och revisionsberättelserna godkändes utan anmärkningar och styrelsen befrades ansvarsfrihet. Till föreningens ordförande återvaldes Hj. Sandblom. I styrelsen invaldes Torsten Rikström, Aura Ahlbäck, past. L. Paunu, Bruno Mouton, Anni Jokelainen och Ragnar Östman. Suppleanter Carl-Erik Martola och Janne Lehtimäki. Till revisorer valdes ekonom E. Laamanen och affärsidkare P. Miettinen. Suppleanter Vald. Holmberg och Ole Ahlbäck.

Styrelsen utsåg till viceordförande Br. Mouton till sekreterare Aura Ahlbäck till kassör och medlemsavgiftsinkasserare T. Rikström och till klubbmästare R. Östman. Till bibliotekarie valdes Leonid Kaurela, icke medlem av styrelsen.

MÖTEN

HELSINGFORS Dövas Förenings damklubb anordnar en trevlig vårfest i föreningens lokal den 12 april kl. 19.00. Trevligt och omväxlande program, bl.a. mannekänguppvisning, folkdanser, kupletter, sketch och teater i en akt. Välkomna. Inträdesavgift 150 mk.

I ULEÅBORG hålles kyrkodagar för de döva den 12—13 april i föreningens hus. Dagarna börjar på lördagen kl. 19.00. Alla välkomna!

JAKOBSTADS Dövasförening ordnar föredragsdagar med filmföreställning på församlingshemmet i Kyrkostrand lördagen den 19 och söndagen den 20 april med början lördag kl. 18. Välkomma från när och fjärran.

I ULEÅBORG anordnas föreningens föredragsdagar 3—4 maj och börjar lördagen den 3 kl. 19.00. Välkomna från när och fjärran.

VASA Dövas kyrkodagar hålles 18—20. 4. 1958.

TILL Helsingfors Dövas förenings sommarhem emottas semestrande i helpension under tiden 15. 6. — 31. 8. Sommarhemmet är beläget på en idealisk plats vid havsstranden 22 km från Helsingfors. Helpension kostar 600 mk per dygn. Anmälan bör göras före maj månads slut till fru Anni Jokelainen, Viherniemengatan 1 A 21 Helsingfors. Även senare anmälningar tas i beaktande om det finns plats på sommarhemmet. Välkomna från när och fjärran att tillbringa semestern vid havet.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E. 10. Tel. 38 154.
Svenskpr. red.: fru *Ulla-Birgitta Laine,* Eskontie 7, Kerava. Manuskripten bör sändas till redaktören före månads slut.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris 1958: 1/1 årg. mk 400:—, till utlandet mk 600:—.

Paikallisyhdistysten toimihenkilöt 1958

Yhdistys	Puheenjohtaja	Sihteeri	Rahastonhoitaja
Alavus	Ensio Viitala, Killinkoski, Harju	Sulo Hallinen, Lehtimäki, Länsikylä	Aate Majamaa, Pohjoislahti
Forssa	Anna Lilja, Yhdyskatu	Helena Marttila, Torro	Elisa Vieno, Kauppak. (Lindin talo)
Haapajärvi	Elsa Saarela, Siipola	Mikko Haapala, Nivala, Haapaperä	Toivo Ring, Lestijärvi
Helsinki Liisank. 27 A 8	Hj. Sandblom, Köklaks	Aura Ahlbäck, Liisank. 27 A 8	T. Rikströn, Liisank. 27 A 8
Hämeenkyrö	Ester Koskinen, Ikaalinen kpla	Ester Koskinen, Ikaalinen kpla	Fanny Hietaniemi, Hämeenkyrö kk
Hämeenlinna	Jarmo Narmala, Parkkimäentie 5	Annikki Väisänen, Tuomelank. 17	Ilmari Valtonen, Viertokatu 27
Iisalmi	Edvin Kauppinen, Pyhäsalmi, Lohva		
Imatra	Aila Pohjolainen, Talvikatu	Matti Kontkanen, Imatrankoski, Rantala	Eino Kalpio, Ruokolahti, Koiturinpää
Joensuu	Otto Simonen, Tikkala, Haukioja	Erkki Hirvonen, Ranta-Mutala	Tauno Simonen, Siltak. 24
Jyväskylä	Eeva Ratavaara, Vaasank. 15	Jorma Ratavaara, Vaasank. 15	Pentti Korhonen, Keljonkangas, c/o Urtti
Kainuu	Leo Heikkinen, Suomussalmi, Airila	Eetu Mikkonen,Kajaani, Asuntola 55	Leo Heikkinen, Suomussalmi, Airila
Karjala	Fredr. Puolakka, Lahti, Nikkilänk. 55	Eeva Lehtinen, Kotka, Saarnitie 4	Simo Paavilainen, Kymi, Koivukoski
Kemi	Lauri Tapio, Vakkurink. 4	Mikko Mauranen, Näkink. 9	Lauri Tapio, Vakkurink. 4
Kerava	Hilma Ojala, Sibeliuksentie 19	Risto Tamminen, Korso, Taitetie	Otto Heino, Lapilantie 22
Kokkola	J. E. Ruonaniemi, Länt.kirkkok. 45	Rauha Harju, Ruotsalo	Urpo Rauma, Kokkola
Kotka	Otto Heiskanen, Koppelontie 7 B	Anita Heiskanen, Koppelontie 7 B	Toivo Kaukiainen, Hamina, Myllyk.
Kuopio	Aleks Savolainen, Kuopionlahdenkatu 16 B 48	Aarne Holopainen, Urheiluk. 1 as. 3	Toivo Oksman, Melank. 43
Kymenlaakso	Armas Kaipiainen, Kotka, Kymenlaaksonkatu 3	Aune Helminen, Tavastila, Ylänummi	Oiva Miettinen, Inkeroinen, 6 pp. Veikkola
Lahti	K. Remmi, Aleksanterink. 35 A 4	Teuvo Lillunen, Pirttiharju	Tauno Kaplas, Pirttiharju
Lappeenranta Suonionk. 13	Kusti Leppänen, Suonionk 13	Nikolai Stefanov, Kaukas, Kaivanto E 6	Armas Lyytikäinen, Helkalantie 4
Lieksa	Viljo Lackman, Koriseva 5	Martti Lampen, Vuonislahti, Kangasvaara	Aino Honkanen, Surpeenvaara
Länsi-Uusimaa	Alli Sjöstrand, Hangö, Täcktom	Ester Holmberg, Karis, Centralg. 121	Albert Holmström, Hangö, Stenhuggareg. 3
Mikkeli Akkavuorenk. 5	Toini Hakonen, Vuorenmaa, Mutaselkä	Kusti Tikkanen, Revonk. 1	Pentti Kakriainen, Laajalammintie 4
Oulu Koskitie 19 A	Sulo Tyyniaho, Valkealinna C 28	Onni Knuutinen, Keinupuisto B 1	Heikki Korhonen, Karjasilta, Karjaportintie 36
Pietarsaari	Anton Hellöre, Västanlidvägen 8	Hildur Björn, Österkivilös	Aina Hellöre, Västanlidvägen 8
Pori Tuomarink. 16	Martti Lankonen, Kiertok. 11 B 18	Rauha Elisason, Kiertok. 12 A 28	Anna Ahola, Länt.raatihuoneenk. 3
Rauma	Onni Lampinen, Martinranta 43	Katri Iso-Ettala, Kodisjoki	Katri Iso-Ettala, Kodisjoki
Riihimäki	Martti Salli, Nummenpää	Anneli Laine, Launonen	Martti Salli, Nummenpää
Salo	Impi Hakala, Varssillank. 6	Maiju Nieminen, Hajala, Osuusk.	Sulo Rannikko, Inkere
Savonlinna	Torsti Berg, Uukuniemi, Ratila	Eino Korhonen, Mäki-Muhola	Kaarina Muhonen, Mäki-Muhola
Seinäjoki Tähtik. 42	Matti Turja, Lapua, Pouttu	Antti Härmä, Puskantie 7 B	Esko Homi, Impivaara
Säynätsalo	Paavo Hantunen, Helylä	Terttu Ojala, Kinkomaa, SOK	Taito Toikkanen, Lehtisaari
Tampere Laukonkulma 10 B 2	Kauko Mäkelä, Naistenmatka, Lentäjänk. 10	Niilo Rannikko, Koivistonkylä, Viinikan talo	Ethel Mäkelä, Naistenmatka, Lentäjänk. 10
Turku Henrikink. 4 B	Urho Lehtimäki, It.Rantak. 40 A 18	Sirpa Kostiainen, Kaivok. 9	Elias Savisaari, Sirkkalank. 8 a
Tyrvää Vammala as.	Tauno Kuutti, Sammaljoki	Elli Pajunen, Vammala, Kaltsila	Tapio Tirkkonen, Karkku as.
Vaasa Palosaari Käsityöläisk. 6	Teuvo Taimisto, Palosaari, Käsityöläisk. 6	Viljo Laitinen, Palosaari, Käsityöläisk. 6	Teuvo Taimisto, Palosaari, Käsityöläisk. 6
Vakka-Suomi	Paavo Niinikangas, Piuha	Lempi Niinikangas, Piuha	Yrjö Forss, Lokalahti, Nopperla
Varkaus	Eero Parviainen, Puurtila, 13 p.	Toivo Sivula, Linjurink. 3	Kalle Holopainen, Lehtoniemi
Äänekoski	Albin Hänninen, Suolahti, Nakertaja		

Poimintoja paikallisyhdistysten toimintakertomuksista 1957

Yhdistys	Jäs.	Kokouksia				Apurahat	Esi-telmä-apur.	Tulot	Menot	Säästö	Saatavat	Velat	Rahavar.	Omaisuus	Oma-kotirah.
		yl.	joht.	juhl.	heng.										
Alavuden	18	3	4	—	2	—	7.400	—	—	—	—	—	—	—	—
Forssan	15	1	2	1	—	—	6.700	43.609	5.288	38.321	—	—	37.843	500	—
Haapajärven	20	1	5	4	—	—	7.050	—	—	—	34.000	—	9.346	200	—
Helsingin	259	9	9	8	7	220.340	18.250	621.532	582.356	39.176	—	—	735.305	4.810.000	333.893
Hämeenkyrön ..	11	3	—	—	1	—	6.500	380	870	—	—	—	81.296	—	606
Hämeenlinnan ..	33	6	8	10	—	8.000	7.650	200.971	81.039	119.932	39.000	—	21.732	62.667	583.684
Iisalmen	..	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Imatran	40	10	9	6	2	—	8.000	66.610	27.419	39.191	27.590	—	11.601	—	—
Joensuun	25	2	4	4	2	9.670	8.000	37.287	42.409	—	459.788	—	26.612	45.901	264.402
Jyväskylän	70	1	15	7	1	85.000	9.500	244.776	241.645	3.131	234.937	—	39.257	91.684	554.561
Kainuun	18	1	2	3	1	10.000	6.700	23.752	21.861	2.281	—	—	62.696	20.000	—
Karjalan	31	1	5	4	3	1.050	7.550	30.531	16.188	14.343	—	—	150.421	—	—
Kemin	41	1	4	4	1	—	7.150	62.338	31.953	30.385	15.000	—	51.537	5.567	—
Keravan	14	1	7	2	1	5.000	6.950	54.778	17.929	36.849	—	—	34.649	2.200	4.046
Kokkolan	67	2	—	14	5	12.776	9.700	54.624	38.370	16.254	—	—	263.700	300	—
Kotkan	47	2	6	8	2	15.000	8.250	69.470	43.002	26.468	—	—	66.692	42.462	47.413
Kuopion	40	4	12	4	2	12.500	8.000	121.606	108.746	12.860	—	—	71.979	986.046	—
Kymenlaakson ..	20	1	3	3	—	—	6.900	42.186	29.507	12.679	—	—	12.679	15.000	—
Lahden	80	3	9	7	2	85.000	10.000	496.940	495.536	1.404	—	—	72.389	547. 207	13.834
Lappeenrannan ..	57	18	6	5	4	33.000	9.000	498.364	498.364	—	—	250.000	63.409	2.451. 225	—
Lieksan	20	1	3	—	1	—	7.000	—	—	—	—	—	—	—	—
Länsi-Uudenmaan	21	9	2	4	2	—	7.000	13.784	13.867	—	—	—	44.255	8.000	18.429
Mikkelin	42	2	12	5	6	—	8.000	—	—	—	—	252.000	42.620	1.446.200	—
Oulun	92	1	7	27	3	13.800	10.350	507.713	549.239	—	—	988.910	22.926	4.140.000	—
Pietarsaaren	35	14	8	2	3	12.500	7.600	147.382	137.932	9.450	—	—	181.376	1.000.250	661.933
Porin	76	1	10	11	18	—	10.050	701.324	685.953	15.371	—	—	223.415	234.383	—
Rauman	34	1	6	5	1	341.353	7.650	407.467	30.624	376.843	—	—	54.834	—	570.000
Riihimäen	36	1	10	7	3	15.000	7.800	70.900	61.068	9.832	—	—	38.170	34.732	102.500
Salon	18	4	4	3	1	—	6.700	36.780	17.202	19.578	—	—	65.703	2.500	—
Savonlinnan	18	2	1	4	3	—	6.800	17.753	9.512	7.787	—	—	20.176	2.150	2.454
Seinäjoen	56	7	9	3	1	3.000	8.800	118.452	64.232	54.220	—	—	529.237	788.914	—
Säynätsalon	28	1	15	8	3	7.000	7.400	—	—	—	—	—	174.601	22.633	—
Tampereen	123	2	18	6	22	816.204	11.900	1.230.702	747.739	482.963	3.000	4.800.000	432.179	5.989.173	190.784
Turun	173	38	9	8	3	70.000	14.300	250.365	253.289	7.736	2.400.000	220.000	1.612.392	3.134.000	2.149.601
Tyrvään	50	1	11	4	1	170.000	8.400	894.412	827.451	66.961	—	710.000	89.279	2.914.874	—
Vaasan	91	9	15	18	4	107.100	10.250	1.213.641	1.149.633	64.008	—	6.500.000	70.008	15.444.500	—
Vakka-Suomen ..	24	1	2	2	—	—	7.200	—	—	—	—	—	54.820	6.000	—
Varkauden	14	2	4	2	—	10.000	6.900	58.747	25.199	33.548	50.000	—	33.548	30.000	231.543
Äänekosken	15	1	2	2	1	—	6.850	19.664	13.099	6.536	—	—	17.872	11.570	6.552
Yhteensä	1872	168	258	215	112	2.063.293	320.000	8.358.841	6.868.521	1.548.107	3.263.315	13.720.910	5.517.014	44.290.838	5.736.235

Radio ja kuurojen ammattiopetus

Keskiviikon 5. 3. 1958 Päivän peilin lähetyksessä selostettiin kuurojen ammattiopetuksen järjestelyä maassamme. Kun kuitenkin lähetyksessä unohdettiin kokonaan se opetus, jota suoritetaan kuurojen maatalousopetuksen hyväksi maassamme, pyydän siitä mainita muutamalla sanalla.

Suurin osa kansastamme, myös kuuroista asuu maaseudulla ja saa toimeentulonsa maataloudesta ja sen sivuammateista. Kun kuurojen ammattiopetusta maassamme aikanaan suunniteltiin, oli näin ollen luonnollista, että kuurojen kouluttaminen maatalouden palvelukseen, johon heillä on luontaiset edellytykset, samalla otettiin ohjelmaan. Kuurojen ammattikoulu Turussa saatiin käyntiin v. 1948, joten se nyt on ollut käynnissä 10 v.

Kuurojen maatalousopetuksen järjestäminen keskitettiin Mäntsälässä 17 v. toimineeseen Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitokseen, jossa heillä kolmen vuoden aikana on mahdollisuus suorittaa maanviljelyskoulun ja sen puutarhaosaston oppimäärä. Opetus alkoi v. 1956.

Kun Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitoksessa toimii myös monia aloja edustava ja monipuolisilla koneilla varustettu työpajakoulu, on kuuroilla, mikäli kokemukset osoittautuvat myönteisiksi, tilaisuus antautua myös muille ammattialoille.

Maaseudulta kotoisin olevien ammattiopetusikäisten kuurojen on siis syytä pitää Invaliidisäätiön Maatalousoppilaitoksen kuurojen ammattikoulu mielessään.

Toivo Ailio
Invaliidisäätiön toiminnanjohtaja

U. S. 10. 3. -58.

Kirjavaaka

Miksi novelleja pelätään?

Jokainen joka on joutunut seuraamaan kirjallista elämäämme ja suomalaisen lukijakunnan, niin sanotun suuren yleisön suhtautumista kirjoihin, on voinut jatkuvasti hämmästellä erästä varsin omituista seikkaa. Tarkoitan sitä ennakkoluuloisuutta, mitä tavallinen lukija tuntee novellia kohtaan. Jo käsitteenä novelli näyttää monen mielestä olevan vallan pelottava ja huolellisesti kartettava kirjallisuuden tuote, johon tuntuu liittyvän sellaisia asioita, jotka menevät ehdottomasti tavallisen lukijan — toisin sanoen romaaninlukijan! — horisontin yläpuolelle. Novellihan on, jos nyt sana olisi jollekulle aivan outo, lyhyesti sanoen pieni kertomus, joka kuvaa jotakin keskitettyä tapahtumaa, tavallisimmin elämänkäännettä. Tähän tapaan kerrotaan kovellista tietosanakirjassa. Kuka ostaisi »novellikokoelmaa», kun samalla rahalla saa kunnon romaanin? Toisinaan jotkut kirjailijat yrittävät välttää tuota sanaa — joko vaatimattomuudesta taikka saadakseen kirjalleen ostajia »novellikauhua» potevienkin lukijain piiristä — ja määrittelevät lyhytmuotoiset kirjalliset sepitteensä tarinoiksi, jutuiksi, pakinoiksi, lastuiksi, kertomuksiksi ja ties miksi kaikeksi. Toivottavasti tällaisilla nimikkeillä varustetut tuotteet menevät paremmin kaupaksi kuin novellit!

Niin, tuo novellikauhu on todellakin kumma juttu, ja teki mieleni ottaa se tällä kertaa esille näilläkin palstoilla. Siinä hurskaassa toivossa, että käsitteet selvenisivät ja turhat ennakkoluulot hälvenisivät. (Sellainen lukija, jolla ei tuollaisia ennakkoluuloja ole, voi jättää seuraavan lukematta.) Nuo ennakkoluulot ovat sitäkin kummallisemmat, kun on varsin yleistä, että sellainen kansalainen, joka huolellisesti varoo tarttumasta ns. novellikokoelmaan, saattaa täydellä nautinnolla ahmia samoja tai samantapaisia »novelleja» erilaisten lehtien tai muiden julkaisujen palstoilta. Jopa saatetaan varta vasten tilata kotiin lehtiä, jotka sisältävät pelkästään novelleja tai kertomuksia. Mutta annapas olla, kun niitä tarjotaan kirjan kansien välissä — eivätpä maistu silloin!

Tai ehkäpä asia onkin näin: lukijakunta ei kammoa niin paljon novelleja kuin novellikokoelmia! Uskotaan ilmeisesti, että novellikokoelmat sisältävät vallan toisenlaisia juttuja kuin mitä esim. viikkolehdistä ahmitaan. Niin, itse asiassa toisenlaisiapa hyvinkin: monesti paljon parempia. Ei tosin valheellisen romanttisia tai keinotekoisen jännittäviä niin kuin jotkut viikkolehtien kehnoimmat tuotteet, mutta monesti niitä paljon kiehtovampia tai kiinnostavampia tai mieleenpainuvampia. Miksi? Siksi, että ne ovat taidetta, milloin parempaa milloin huonompaa. Tietenkin on myös epäkiinnostavia novellikokoelmia, joita ei erityisemmin lämpimästi viitsi suositella. Ja on sellaisiakin, jotka taas ovat siinä määrin sanoisinko ylitaiteellisia, että vain kirjalliset herkuttelijat pystyvät saamaan niistä kaiken irti. Tosin ei niidenkään tutkistelemisessa vaivannäkö mene hukkaan. Päin vastoin.

Mutta jos varmuuden vuoksi pysyttelemme normaalin novellikirjallisuuden piirissä, on siinäkin varaa valita kunkin maun mukaan. Jos viime joulukauden runsaasta ja huomattavan kiintoisasta ja korkeatasoisesta novellisadosta haluaisi poimia esille sellaiset kokoelmat, joita kernaasti saattaa suositella kenelle tahansa, niin lähinnä tulevat mieleen Kyllikki Mäntylän »Tuulisänky», Eila Pennasen »Pasianssi» ja Viljo Kajavan »Lintukauppias». En lähde niitä tässä tarkemmin esittelemään, totean vain, että niissä on terävää ja samalla lämmintä ihmisen ymmärtämystä, kerronnan taitoa ja usein myös hyvää tekevää huumoria, mikä kaikki saa aikaan, että niiden parissa viihtyy erinomaisesti. Ne tempaavat mukaansa sellaisenkin lukijan. joka kenties yleensä suhtautuu novellitaiteeseen vieroksuen, mutta silti lukee mielellään »kertomuksia».

Kun tässä nyt on puhuttu lähinnä lyhytmuotoisista kirjallisuuden tuotteista, niin älkäämme unohtako pakinaa, kirjallisuudenlajia, joka parhaimmillaan on taidetta siinä missä novellikin. Hyvästä pakinataiteesta täytyy puhua silloin kun käsillä on nimimerkki Aapelin pakinat, ja niitä tarjosi joulukirjallisuus oikein muhkean annoksen, nimittäin mainitun mestaripakinoitsijan valitut pakinat. Ne julkaistiin nimellä »Onnipussi», jossa on huumoriksi mainittua ikälisää koko rahan edestä. Pakinoita ei kai kukaan pelkää. Älkää myöskään pelätkö novelleja vaikka niitä tarjotaan kirjankin muodossa. Hyvä novellikokoelma on kuin pienten kirjallisten helmien arkku, jota ei ole pakko heti tyhjentää, vaan josta silloin tällöin voi ottaa esille yksityisen helmen tarkasteltavaksi ja ihailtavaksi. A. R.

Merkkipäiviä

50 VUOTTA täytti pienviljelijä YRJÖ JALONEN helmikuun 8 p:nä 1958. Hän on syntynyt Tyrväällä ja on edelleen samassa paikassa missä hän näki ensi kerran päivänvalon. Hän kävi Turun ja Mikkelin kuurojen koulussa. Hän pääsi pois Mikkelin Kuurojen koulusta vuonna 1926 ja asettui asumaan kotiinsa ja viljeli isänsä pienviljelystilaa. Vanhempiensa kuoltua hän viljelee edelleen nyt sisarensa kanssa. Hän on järjestelykykyinen ja aloitekykyinen. Hän pitää kotinsa hyvässä kunnossa ja nauttii kuulevien keskuudessa suosiota naapurissa. Merkkipäivänä hänen luonaan kävivät kulevat ja kuurot ystävät onnittelemassa ja viettämässä juhlaa kahvin

ja leivosten kera. Hän sai naapureilta mm. lahjaksi pormestarituolin.

Hän on Tyrvään kuurojen yhdistyksen jäsen ja yhdistyksen keskuudessa hän on pidetty mies. Onnittelemme edelleen.

65 VUOTTA täyttää 2. 4. puuseppä AARO KANKKUNEN Pieksämäellä.

60 VUOTTA täyttää huhtikuun 16 p:nä puuseppä JUHANI ORTANE Liedossa.

60 VUOTTA täyttää 17. 4. rva HILJA SUURONEN Helsingissä.

Erkki Kuutti peltotöissä.

ERKKI KUUTTI, satakuntalainen kuuro maanviljelijä, täyttää 70 vuotta huhtikuun 17 p:nä. Pirteänä hän elelee pojallensa Taunolle luovuttamallaan tilalla autellen maanviljelyksessä. Sopii vähäsen raottaa hänen elämäkertaansa. Hän syntyi Punkalaitumella, lapsuutensa aikana hänen isänsä perheineen siirtyi ostamaansa Sammaljoella sijaitsevaan Kuutin rustilaan, joka sijaitsi kirkonkylän keskellä kirkon vieressä. J. Palomaan oppilaana Erkki Kuutti pääsi Turun kuurojen koulusta 1905. Yhdessä isänsä kanssa hän viljeli tilaa kunnes 1918 sai perinnöksi isältään maata, johon hän rakennutti komean rakennuksen ulkorakennuksineen, joka sijaitsi 2 km päässä isänsä tilasta. Oli silloin tilalla muutama hehtaari peltoa ja on nykyään kovan raivauksen tuloksena 17 hehtaaria ensiluokkaista peltoa. On tilalla hyvin kasvava metsä, talon varmin pankki. Talon ahkeraksi emännäksi nai Erkki Annan os. Kaunismaa, joka olikin hänen luokkatoverinsa. Erkin koti on ollut sangen vieraanvarainen, monet kuurot ovat poikenneet sinne tutustumaan runsaita satoja tuottaviin peltoihin. Ollen Tyrvään Kuurojen yhdistyksen perustajajäsen, Erkki Kuutti vaikutti yhdistyksen toimintaan, m.m. hänen antamillaan lainarahoilla rakennettiin yhdistyksen toimitalo.

Kunnia Erkki Kuutille, joka kuurona jäi uskollisesti hoivaamaan isiltä perittyä maahenkeä.

K. Mäkelä

50 VUOTTA täyttää huhtikuun 19 p:nä hra TOIVO RAJAMÄKI Riihimäellä.

50 VUOTTA täyttää kirjansitoja ILMARI TYNELL toukokuun 4 p:nä Helsingissä. Hän on syntynyt sanomalehden toimittajan poikana. Lapsena sairasti vaikean taudin, joka vei kuulon. Mikkelin kuurojenkoulun käytyään hän pääsi Oy Surdus Ab:n palvelukseen sitomo-osastolle, jossa on ollut 25 vuotta ja on edelleenkin.

Melkein kaikki Suomen kuurot tuntevat Ilmari Tynellin. Hän usein huvittaa toisia kohtalotovereitaan leikinlaskulla ja mielikuvituksellisilla taidonnäytteillään viittomakielessä.

Ilmari on aina rakastanut matkustamista ja siten avartanut näkö- ja kokemuspiiriään. Hän on kiertänyt Ruotsissa, Tanskassa, Saksassa, Itävallassa ja Italiassakin. Onnittelemme Ilmaria merkkipäivän johdosta.

50 VUOTTA täyttää talonemäntä LINNEA NIKULA o.s. Kiskola toukokuun 7 p:nä Isokyrön Lehmäjoella. Syntynyt Kurikassa, käynyt Oulun kuurojenkoulun, kunnes meni naimisiin maanviljelijä Aarne Nikulan kanssa. Hänellä on 2 poikaa.

70 VUOTTA täyttää 29. 5. herra JOHN ENROOS Helsingissä.

Urheilua

VALENTIN KAURELA
50 vuotias

Toukokuun 3:na päivänä sivuuttaa maamme kuurojen urheilukuningas Valentin (Vaala) Kaurela »puolimatkan rajapaalun» täyttäessään 50 vuotta Tampereen Naistenmatkassa.

Vaala Kaurelan nimi ja teot tunnetaan kuurojen maailmassa eikä ainoastaan urheiluväen vaan myös laajemmassa mielessä. Vanhemmille hänen saavutuksensa ja tekonsa ovat tuttuja ja nuoremmille hänestä on muodostunut tarunomainen käsite. Syystä kylläkin, sillä Vaalan 30 vuotinen urheilijankaari sisältää eräitä kaikkein loistavampia saavutuksia ja tekoja maamme kuurourheilun historiassa.

Vaala Kaurelan urheilijanrata aloitti jyrkän kohoamisensa v. 1927 Kotkassa KUL:n yleisurheilumestaruuskilpailuissa missä nuoren Vaalan ensiesiintyminen — syntymäkaupunkinsa Hämeenlinnan Km-urheiluseuran edustajana, tapahtui voitokkaana. Senjälkeen hänen ratansa nousi suuruuteen riipien mukaansa kaiken mahdollisen mitalisadon, niin Suomen kuin Pohjoismaiden mestaruuksia kuin myös kuurojen MM-kisojen voittopalkintoja. Lempilajissaan kuulantyönnössä hän oli maailmanmestari kaikkiaan 5:ssä MM-kisoissa, vuodesta 1931 vuoteen 1953 ja vieläkin hänen nimissään on tämän lajin Me. Monipuolisena lahjakkuutena hän parhaimmillaan menestyksellisesti otti osaa lajiin kuin lajiin — selvemmin sen todistaa v. 1932 KUL:n mestaruuskilpailujen palkintoluettelo, jossa Vaalan nimi on ensimmäisenä kaikissa kenttälajeissa, niin hypyissä kuin heitoissakin. Poikkeuksellista on sekin, että hän ainoana kuurona on tuloksillaan saanut SUL:n mestariluokan urheilumerkin.

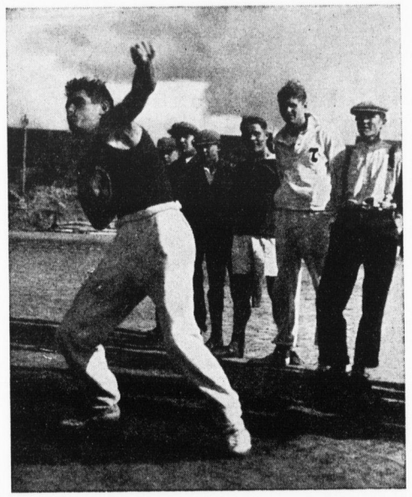

Vaala Kaurela mielityössään.

Vaalan yli 30 vuotista urheilijanuraa on tässä mahdoton yksityiskohtaisesti selostaa, se täyttäisi suurimman osan lehteä. Todettakoon kuitenkin, että sama huolellisuus ja velvollisuudentunto, jota hän on osoittanut monissa edustustehtävissä on aina ollut vallitsevana piirteenä hänen elämässään. Työpaikassaan Valmetin tehtaalla Vaala tiedetään taitavaksi puusepäksi. Hänellä on oma talo Naistenmatkassa.

Vaalalta on liiennyt aikaa myös yhdistystoimintaan, hän on ollut Tampereen KU:n puheenjohtajana ja johtok.jäsenenä ja samoin Tampereen KY:n johtokunnan jäsenenä.

Ansioistaan on hänelle myönnetty 2 lk vapaudenmitali ja Suomen Urheilun hopeinen ansiomitali.

HERON vapunvastaanottajaiset järjestetään 30. 4. -58 HKY:llä klo 19.30.

Hauskaa ohjelmaa ja karkeloa.

Tervetuloa Helsinkiin.

JYVÄSKYLÄN kuurojen urheiluseura Jalo r.y. järjestää Suomen kuurojen urheiluliiton koripallomestaruuskilpailut Jyväskylässä huhtikuun 19—20 p:nä.

Ottelut pelataan Vanhassa Ryhtilässä (Kasvatusopillisen korkeakoulun alueella). Ensimmäinen ottelu alkaa lauantaina klo 12. Mahdollisesti näiden mestaruuskilpailujen jälkeen pelataan kuurojen yhdistelmän ja kuulevien kaupunkijoukkueen välillä, joka on mielenkiintoinen ottelu nähdä.

Illalla lauantaina klo 19 iltamajuhla Normaalilyseolla, hyvä ohjelma mm. elokuvaesitys mahdollisesti viimekesäisistä Milanon kisoista.

Päättäjäisjuhlaa vietetään samassa paikassa sunnuntaina klo 18. — Saapukaa joukolla mukaan. — Tervetuloa Suomen Ateenaan.

SKUL:n hiihtomestaruuskilpailut

pidettiin Lappeenrannassa helmikuun 15—16 päivinä. Kilpailut toivat esille uuden hiihtokyvyn, valmiin tekijän, Helsingin R. Kekäläisen, joka vei 30 km mestaruuden ja sijoittui 15 km toiseksi. Yllätyksellisintä oli »voimanpesä» Arvo Myllyojan jääminen kolmanneksi 30 km:n hiihdossa.

Järjestävä seura Sisu ei kaiketi kiinnittänyt tarpeeksi huomiota hiihtoratojen mittaamiseen. Tuloksista päätellen eivät radat olleet täysimittaisia.

Tulokset:

Yleinen 15 km: 1) Arvo Myllyoja TKU 44,12; 2) R. Kekäläinen Hero 45,39; 3) R. Sandholm TKU 48,47; 4) P. Moilanen Jalo 50,47; 5) P. Leppänen Sisu 52,58; 6) M. Hoikkanen TKU 57,28; 7) M. Rantanen TKU 1.05,38. Joukkuehiihto: 1) Tampereen Kuurot Urheilijat.

Yleinen 30 km: 1) R. Kekäläinen Hero 1.27,59; 2) P. Leikas LKU 1.30,59; 3) A. Myllyoja TKU 1.33,0; 4) R. Sandholm TKU 1.42,17.

Tukholmassa 1—2/3 pidettävään Ruotsi—Suomi hiihtomaaotteluun valittiin Arvo Myllyoja, Reino Sandholm, Pauli Leikas ja R. Kekäläinen.

Shakkia

Lyhyet aloitukset.

1. e4, e5, 2. Rf3, Df6? Kuningatarta ei pidä viedä liian aikaisin kentälle, koska se joutuu vastapelaajan hyökkäyksen kohteeksi ja joutuu peräytymään. Sellainen kehitys on ajanhukkaa (tempohäviötä). Tämä avaus on epäsäännöllinen peli. Oikein on 2. — Rc6, 3. Lb5 ab. Tähän asti avauksen meno on espanjalainen peli. Muut avaukset: »Ranskalainen peli 1.e4, eb. 2. d4, d5, päämuunnelma kuuluu, 3. Rc3, Rf6, 4. Lq5, Le7, 5. e5, Rd7, 6L×e7, D×e7, 7f4, 0—0.» »Sisilialainen peli 1. e4, c5, päämuunnelma kuuluu 2. Rf3, Rcn, 3. d4, c×d4, 4. R×d4, Rf6, 5. Rc3, db. Peli on tasoissa». Caron—Kann 1. e4, cb. Tämä muunnelma on epämukava.» »Alehinin avaus 1. e4, Rf6. Tämän avauksen keksi entinen shakkimaailmanmestari Alehin noin 50:n vuotta sitten ja ilmenee parhaiten Alehinin avauksen päämuunnoksessa. 2. e5, Rd5, 3. c5, Rb6, 4. d4, d6, 5. f4, d×e5, b. f×e5, Rc6, 7. Le3, Lf5, 8. Rf3, eb, 9. Rc3, Dd7.»

Ale

KUOPION kuurojen Shakkikerho järjestää Vappujuhlan huhtik. 30 pnä klo 18. Kuurojenkoululla.

Kokouksia

OULUSSA pidetään Kuurojen Kirkkopäivät huhtikuun 12—13 pnä yhdistyksen talossa, alkaen lauantaina klo 19. Kaikki tervetulleita.

VAASASSA pidetään Kuurojen Kirkkopäivät huhtikuun 18—20 pnä, Kuurojen Valistustalossa Palosaarella.

HELSINGIN Kuurojen Naiskerho järjestää hauskat kevätjuhlat huhtik. 12 pnä klo 19 Kuurojen yhdistyksellä. Ohjelma monipuolinen, m.m. manne-

kiininäytös, talonpoikaistanssi, pilakuoro, kuplettia, näytelmä y.m. Pääsymaksu 150 mk. Tervetuloa.

PIETARSAAREN Kuurojenyhdistys järjestää esitelmäpäivät elokuvaesityksineen Kirkkorannan seurakuntakodissa huhtikuun 19—20 p:nä, alkaen lauantaina klo 18. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

HELSINGIN Kuurojen Yhdistyksen Nuorten Kerho järjestää Kevätjuhlan lauantaina huhtikuun 19 pnä klo 19, yhdistyksen huoneustossa, Liisankatu 27. A. 8. Ohjelmassa m.m. matkakertomus Etelä-Euroopasta, näytelmä: Keväällä y.m. hauskaa. Tervetuloa.

LAHDEN Kuurojen Yhdistyksen vapun vastaanottajaiset järjestetään huhtikuun 30 pnä klo 18, Yhteiskoululla. Ohjelma on hauska. Tervetuloa.

TAMPEREEN Nuorten Kerhon 15-vuotisjuhlaa vietetään toukokuun 24 pnä klo 19, Tampereen Kuurojen yhdistyksen huoneustossa Satamak. 1. B. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

OULUSSA pidetään kuurojen yhdistyksen esitelmäpäivät toukokuun 3 ja 4 pnä alkaen lauantaina klo 19, yhdistyksen talossa Koskitie 19. Esitelmöivät toimittaja Rurik Pitkänen Helsingistä ja herra Matti Kattainen Tampereelta. Tervetuloa kuurot, läheltä ja kaukaa.

Kotimaasta

KUOLLEITA. Rouva IDA TYNELL o.s. Michelsson (kuuleva) kuoli Helsingissä maalisk. 2 p:nä yli 75 vuoden vanhana. Hänet haudattiin maalisk. 6 p:nä. Rovasti Urho Paljakka toimitti ruumiinsiunauksen Hietaniemen kappelissa pitäen lämpimän puheen kolmella kielellä: ruotsin-, suomen- ja viittomakielellä. Vielä haudalla hän johti virrenveisuuta välittämättä purevan kylmästä ja tuulisesta pyryilmasta. Tämän jälkeen pidettiin muistohetki Balderilla, jossa mm. rovasti Paljakka omisti sureville omaisille lohduttavat sanansa.

Rouva Ida Tynell oli meille helsinkiläisille ja vieraillekin kuuroille tuttu henkilö. Hän on ollut Oy Surduksen perustamisesta alkaen 14 vuotta sen vahtimestarina. Hänen hyväsydämisyyttään ja vieraanvaraisuuttaan monet kuurot muistavat kiitollisuudella. Surduksen vahtimestarina ollessaan hän piti työntekijäin aamiaistunnilla pientä kahvivoileipämyyntiä heille hyvin halvalla, sillä ahneus ja voitonpyynti olivat hänestä kaukana. Hänen suurin ilonsa oli nähdä toiset iloisina ja tyytyväisinä. Erikoisen hellää huolta hän piti Ilmari-pojastaan. Sanomalehdentoimittaja-miehensä kuoltua rva Tynell on saanut yksin huolehtia kahdesta lapsestaan ilman minkäänlaista apua yhteiskunnan taholta. Toinen lapsista, tytär, valmistuttuaan sairaanhoitajaksi, avioliiton kautta siirtyi Amerikan kansalaiseksi, joten Ilmari ainoana omaisena on jäänyt yksin kantamaan raskaan surunsa täällä.

SYDÄMELLISET kiitokseni kaikille, jotka muistivat minua 75-vuotispäivänäni. Maria Mäkinen.

HELSINGIN Kuurojen yhdistyksen kesäkotiin otetaan kesälomalaisia täysihoitoon 15. 6. — 31. 8. aikana. Kesäkoti sijaitsee ihanteellisella paikalla meren rannalla 22 km:n päässä Helsingistä. Täysihoito maksaa 600 mk. vuorokaudelta. Ennakkoilmoittautuminen on tehtävä toukokuun loppuun mennessä os. rouva Anni Jokelainen, Viherniemenk. 1. A. 21. Helsinki. Myöhäisilmoittautumisia otetaan huomioon, jos kesäkodissa tilaa on. Tervetuloa läheltä ja kaukaa nauttimaan kesälomasta kauniin meren rannalla.

†

Rakas mieheni ja lasten hellä isä

TAISTO I. T. VILJANEN

synt. 25. 10. 1913 Kokemäellä nukkui hiljaa Vapahtajan armokäsiin 10. 3. 1958 Rauman Keskussairaalassa

Rakkaudella kaivaten
Sylvi o.s. Lahti
Krista ja Tuula-Maija
Äiti ja siskot perheineen
Kasvattiveljet

Oi häntä siunaa mun sydämeni
On muisto ainainen aarteheni
ja illan tähtinä kuiskii taas
Oma rakkain armain

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

63. vuosikerta 1958

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Päätoimittaja: URHO KIERIMO, Lempäälä, Toutonen

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen edellisen kuukauden 1 päivää. Muotokuvista seurattava 500:— maksu.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1958 kotimaassa ja Pohjoismaissa 500:—, ulkomaille 600:—. Tilattavissa kaikista postitoimistoista.

Ilmoitushinnat: Lähempiä tietoja saa puh. 38 154. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tai rahastonhoitaja Eero Laamaselle, os. Malminrinne 2 A 14, Helsinki. Puh. 36 678.

Kas — paahtotuoretta

Aromitiiviissä painepakkauksessa on aika pysähtynyt. Koronakahvi tulee siis välittömästi paahtimosta pannuun.

SOK

Koronaa myyvät SOK-osuuskaupat

»Jos sitä ihminen aina tietäisi mihinkä lankiaa, niin panisi olokikuvon allesa»
Vakuutus on juuri tällainen olkikupo, joka huomattavasti pehmentää putoamista.

POHJA YHTYMÄ

VAKUUTETTUNA POHJA-YHTYMÄSSÄ ELÄTTE TURVALLISEMMIN!

STOCKMANN

— NYT SEKÄ HELSINGISSÄ ETTÄ TAMPEREELLA

1862

Koko kansan jalkine!

Tilatkaa vuodeksi 1958 —

Prenumeréra för år 1958 på

KUUROJEN LEHTI-
TIDSKRIFT FÖR DÖVA

vuosikerta 63 — 62 årgång

ilmestyy kerran kuukaudessa, seuraten tapahtumia kuurojen maailmassa koti- ja ulkomailla.

Toimituskunta:
Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Neuvottelukunta:
Jaakko Väisälä, Teuvo Lillunen, Aura Ahlbäck, Jarmo Narmala, Urho Lehtimäki.

Tilaushinnat:
500:— koko vuodelta. Ulkomaille 600:—. Vuositilaajat saavat runsaasti kuvitetun »Kuurojen Joulun» ilmaiseksi. Kuurojenkoulujen, ammatti- ja talouskoulujen oppilaat saavat sen tilaamalla opettajansa kautta jaettavaksi 200 markalla koko vuodeksi.

Tilauksia vastaanottavat kaikki postikonttorit, asiamiehet yhdistyksissä ja lehden konttori, os. Helsinki, Liisankatu 27 E 10. — Postisiirtotili n:o 6825.

Tehkää tilauksenne nyt heti ja tarjotkaa lehteä myös tuttaviennekin tilattavaksi. Omaa lehteämme levittämällä hankitte kannattajia kuurojen asialle kuulevienkin keskuudesta.

Utkommer en gång i månaden. Vad som sker och vad som hänt i de dövas värld, både in- och utrikes, skildras utförligt.

Redaktionskommitte:
Katri Pitkänen, Maila Paunu.

Rådkommitte:
Jaakko Väisälä, Teuvo Lillunen, Aura Ahlbäck, Jarmo Narmala, Urho Lehtimäki.

Prenumerationspris:
400:— för hela året. Till utlandet 600:—. Elever i dövskolorna samt yrkes- och hushållskolorna kunna genom lärarna på prenumerera för 200 mk i året.

Prenumeration kan ske genom alla postkontor, föreningarnas ombud och tidskriftens kontor, adr. Helsingfors, Elisabetsgatan 27 E 10, postgirokonto n:o 6825.

Gör Eder prenumeration genast och rekommendera tidskriften för Edra vänner och bekanta. Genom att sprida Er egen tidskrift på detta sätt skaffar Ni anhängare och förespråkare för de dövas sak i de hörandets krets.

URHO KIERIMO
päätoimittaja - huvudredaktör

RURIK PITKÄNEN
toimitussihteeri - red.sekreterare

ULLA-BIRGITTA LAINE
svenskspr. redaktör

Kauppakirjapaino Oy, Helsinki 1958